

Quan ens van demanar de fer un espectacle amb motiu de la celebració del mil·lenari de la butlla, de seguida vaig pensar en l'espai central del claustre. Crear un espai escènic, una il·luminació d'acord amb aquest espai era engrescador. Altres països, com França i Anglaterra, sobretot, ens porten anys d'avantatge en aquests espectacles a l'entorn de monuments, dels quals aquí encara som novells.

A més a més, el text de Teixidor-Vàzquez era ideal per a aquest espai. Hi havia força situacions exteriors: un bosc, un camí..., però moltes de les escenes passaven al mateix monestir; també n'hi havia que passaven a Roma, al palau del papa, però es podien recrear a través de la il·luminació simulant una mena de planetari que evoqués aquest món astrològic, de l'univers, la ciència i la raó propis del papa en contraposició a un món obscurantista propi de final de segle.

La música i la banda sonora de l'espectacle també multiplicitat a situar l'espectador en aquesta iconografia definida, el romànic encara era

incipient i el mateix podem dir del cant grègorià en l'aspecte musical i, tot plegat, si més no, ens donava l'avantatge de crear una iconografia pròpia.

Pel que fa a l'obra, el text, a part d'una gran teatralitat, tenia l'habilitat de fer confluïr una història local (el viatge a Roma de l'abat Odó per aconseguir la butlla de confirmació de les possessions del monestir en mans de Silvestre II) i el suposat viatge del comte Ramon Berenguer (descendent de Guifré el Pilós, el de les quatre barres) a Roma per aconseguir ser coronat rei de la Marca. Això ens permetia parlar del fet puntual de la butlla i, alhora, fer una reflexió sobre el país, la nació que mai no hem pogut arribar a ser, sobre els 11 de setembre, el victimisme i, sobretot, sobre aquest esperit que plana per damunt dels nostres caps encarnat en el personatge d'Ermengol, "el pessimisme" en les paraules constants d'aquest cor de tragèdia grega que repeteix "Perdre el pare no és el pitjor que ens pot passar".

Estructurada en 10 quadres, l'obra és una mena d'oratori i l'he concebuda amb una certa frontalitat espacial, una mena de fris històric

amb uns personatges una mica encarcerats, com si fossin estampes de Catalunya i del monestir, i, per altra banda, amb un grup d'actors (flagel·lants, penitents, peregrins, camperols, monjos, escriptors) que compleix diferents funcions corals a la manera de la tragèdia grega. Hi ha, però, dos personatges transhistòrics entranyables que constitueixen el marc de la història: el timbaler i el flabiol; l'un és pregoner i informador; l'altre, un endevi de pa sucat amb oli. Personatges mimètics i constants a totes les escenes, tots dos aporten un punt de tendresa i d'humanitat a una història de poder bàsicament.

Hem tornat a tenir la sort de comptar amb un grup d'actors que són la història viva del teatre santcugatenc, d'altres molt més joves no exempts d'un gran talent i amb l'aportació de gent que està treballant en diferents formacions de teatre local. Finalment, agraïm un cop més a l'Ajuntament de Sant Cugat l'encàrrec i la confiança, i esperem que gaudiu d'una obra de la qual nosaltres hem gaudit fent.

Dolors Vilarasau
CIA. TETRATEATRE

ELS PERSONATGES HISTÒRICS

ODÓ: monjo des de l'any 970 i abat el 986. Inicià la construcció d'un nou monestir després de la destrucció d'Almanson. Era fill d'una família noble del sud de França, tal volta de Carcassona o de Narbona, possiblement parent d'Ermessenda. El 993 fou elegit bisbe de Girona, càrrec que exercí ensems que el d'abat. L'any 1002 assolí dues butlles papals, una per la seu de Girona i l'altra pel monestir de Sant Cugat. Morí el 1010 a conseqüència de les ferides rebudes en l'expedició dels catalans a Còrdova.

BORRELL II: comte de Barcelona, Girona, Osona i Urgell. Situat entre el poder franc, que teòricament l'havia nomenat, i el califat, maniobrà per esdevenir sobirà independent, associant al poder els seus fills Ramon Borrell i Ermengol. Morí el 992.

RAMON BORRELL: fill primogènit de Borrell II. Comte de Barcelona, Girona i Osona, fou el primer a encunyar moneda pròpia, signe indiscutible de sobirania. Es casà amb Ermessenda de Carcassona. El 1001 Almanson va fer el seu darrer atac a

Catalunya i va destruir Manresa. El 1002 anà a Roma a veure el papa Silvestre II i el 1010 dirigí l'expedició dels catalans a Còrdova.

ERMESSEDA: muller del comte Ramon Borrell. Dona de gran caràcter, ajudà al seu marit en el govern i fins i tot l'acompanyà en alguna expedició militar. En quedar vidua, governà primer com a tutora del seu fill, Berenguer Ramon I, i després del seu nét, Ramon Berenguer I. En morir Odó, assolí que el seu germà Pere fos bisbe de Girona.

SILVESTRE II: monjo benedictí, de nom Gerbert, nascut a Occitània i format a Catalunya, on aprengué matemàtiques i astronomia. Va ser arquebisbe de Reims, de Ravenna i finalment Papa. Escriptor científic, fou l'introduïdor de l'ús de la xifra zero a occident i constructor d'astrolabis per mesurar els estels, fet que, atesa la ignorància del temps, li donà fama de bruixot.

PERE: notari i escrivà de la Santa Església de Roma, segons fa constar ell mateix a la butlla. Segurament era un professional seglar, ja que no hi consta la condició de clergue.

AECI: bisbe de Barcelona, exercí una notable tasca de reconstrucció d'esglésies després de la destrucció d'Almanson. La butlla li llevà l'autoritat que tenia sobre el monestir. Participà en l'expedició dels catalans a Còrdova, on trobà la mort.

ERMENGOL: fill petit del comte Borrell II, heretà el comtat d'Urgell. Visità el papa Silvestre II l'any 1001 i obtingué una butlla per la catedral de la Seu d'Urgell. Fou capdavanter en l'expedició dels catalans a Còrdova, on morí en batalla.

AGRAÏMENTS:

Domènec Miquel (assessorament històric)

Llorenç Batchellí (assessorament llati)

Joan Serra (coreografies)

Marc Riera (mestre de flabiol)

Bar La Brasa (col·lecció d'espases)

Pere Gómez (mestre de percussió)

Rafael Molero (falconer)

Carles Sans (correcció lingüística)

Esther i Eulàlia Cortijos (vestuari)

13, 14 i 15 de juny de 2003

Claustre del Monestir de Sant Cugat

Venda anticipada d'entrades a la Casa de Cultura i al Claustre del Monestir
1 hora abans de cada representació. **Preu: 5 euros**

Informació: 010

Casa de Cultura: Tel. 93 589 13 82

Recomenat per:

TOT SANT CUGAT SANT CUGAT ARA
EL DIARI DE SANT CUGAT RÀDIO SANT CUGAT

Organització:

L'Any del Mil·lenari

Ajuntament
de Sant Cugat

